



EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Arengukomisjon

2013/2146(INI)

21.1.2014

ARVAMUS

Esitaja: arengukomisjon

Saaja: väliskomisjon

ELi terviklik lähenemisviis ja selle mõju ELi välistegevuse järjepidevusele
(2013/2146(INI))

Arvamuse koostaja: Enrique Guerrero Salom

PA_NonLeg

ETTEPANEKUD

Arengukomisjon palub vastutaval väliskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab tõhusa koordineerimise ja sidususe olulisust Euroopa Liidu välistegevuses; nõustub seisukohaga, et arengu, poliitika ja turvalisuse valdkonnad on üksteisest sõltuvad ning et ELi pakutav lisaväärtus keerulistele hädaolukordadele reageerimises seisneb ELi suutlikkuses luua valdkonnaüleseid ja institutsioonidevahelisi sünergiaid eesmärgiga saavutada püsivaid ja käegakatsutavaid tulemusi ning pikaajalisi strateegilisi eesmärke;
2. tunneb heameelt 11. detsembri 2013. aasta ühisteatise „ELi terviklik lähenemisviisi väliskonfliktidele ja-kriisidele” (JOIN(2013)0030) üle, millega luuakse võimalus täpsustada seda lähenemisviisi ja see kasutusele võtta uues Lissaboni lepingu järgses raamistikus ning kinnitada ELi kohustust järgida oma välispoliitikas terviklikku lähenemisviisi; tunnistab suuri väljakutseid, mis on seotud sellise ambitsioonika poliitika edendamise ja rakendamisega; tunneb eelkõige heameelt selle üle, et rõhku pannakse turvalisuse ja arengu vahelisele seosele, mis peaks olema ELi tervikliku lähenemisviisi kohaldamise aluspõhimõte;
3. toetab tugevalt sidusama välistegevuse kontseptsiooni; rõhutab, et EL ei tohiks lähtuda tervikliku lähenemisviisi kitsast määratlusest; tunneb heameelt asjaolu üle, et ühisteatises edendatakse sellist terviklikku lähenemisviisi, mis hõlmab kõiki konflikti või muu väliskriisi etappe, nagu varajane hoiatamine ja valmisolek, konfliktide ennetamine, kriisile reageerimine ja selle ohjamine kiire taastumise, stabiliseerumise ja rahu kindlustamise saavutamiseks, et suunata riigid tagasi pikaajalise ja säästva arengu teele; väljendab sügavat muret selle pärast, et välispoliitilised eesmärgid võidakse seada tähtsamaks arengupõhimõtetest ja kindlatest põhimõtetest lähtuvast humanitaartegevusest;
4. tunneb heameelt ühisteatises toodud viite üle konkreetsetele arenguabi ja humanitaarmedetete põhimõtetele, mille EL peaks võtma aluseks oma tervikliku lähenemisviisi alusel võetavatele meetmetele; kutsub Euroopa välisteenistust, komisjoni ja liikmesriike üles tagama, et arengupoliitika ja humanitaarabi integreerimisel terviklikku lähenemisviisi võetaks nõuetekohaselt arvesse nende poliitikavaldkondade põhimõtteid, millele EL on pühendunud;
5. tuletab meelde, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 208 sätestatakse poliitikavaldkondade arengusidususe põhimõte, ning rõhutab, et võib tekkida ebakõla poliitikavaldkondade arengusidususe ja väljaspool ELi toimuva kriisiohje tervikliku lähenemisviisi vahel; rõhutab, et ELi arengupoliitika peamine eesmärk on vaesuse kaotamine ning seetõttu on ülimalt oluline, et vaesuse vastu võitlemise eesmärgid ei jääks ELi välispoliitikas tahaplaanile ning et terviklik lähenemisviis ei muudaks arengukoostöö tsiviilotstarbelist olemust; väljendab muret selle pärast, et ühisel välispoliitiliste eesmärkide poole püüdlisel võib tekkida surve eraldada arenguabi strateegiliselt olulistele piirkondadele; võtab teadmiseks asjaolu, et ühisteatises tehakse kõrgele esindajale ja asepresidendile ning komisjoni presidendile ülesandeks tagada välissuhete strateegiline ja tegevuslik ühtsus, mis hõlmab ka sisepoliitika välismõju; kutsub kõrget esindajat ja asepresidenti ning komisjoni presidenti üles seda endale eesmärgiks seadma;

6. tuletab meelde, et nii ELi toimimise lepingu artiklis 214 kui ka 2008. aasta Euroopa konsensusel humanitaarabi valdkonnas toetatakse kindlatest põhimõtetest lähtuvat humanitaartegevust; nõuab, et kaitstaks selliseid humanitaarpõhimõtteid nagu humaansus, neutraalsus, erapooletus ja sõltumatus, mis on üliolulised nii humanitaartegevuse tulemuslikkuse saavutamisel kui ka selles valdkonnas tegutsejate turvalisuse tagamisel; rõhutab, et terrorismivastase võitluse ja julgeolekualased tegevuskavad ei tohi kahjustada humanitaarabi osutajate suutlikkust abi anda ning humanitaarabi ei tohiks mitte mingil juhul sõltuda poliitilistest eesmärkidest või olla kriisiohjevahendiks; juhib tähelepanu asjaolule, et selleks, et humanitaarabi jõuaks abivajajateni, ei peaks see mitte ainult olema neutraalne, vaid ka selliselt tajutatav; tunnistab samal ajal, et vajadustepõhised humanitaarabi tuleks käsitleda eraldi; kutsub üles tegema suuremat koostööd humanitaarabi andjatega, et määratleda paremini nende ja tervikliku lähenemisviisi vahelise suhte raamistikku;
7. on arvamusel, et arengu ja konfliktide ennetamise vahel on tugev seos, kuna vaesus on sageli konflikti peamine põhjus ja tulemus; rõhutab, et ennetamine toetab rahu, julgeolekut ja säästvat arengut; tunneb heameelt selle üle, et ühisteatistes keskendutakse ennetusele ja kutsub üles täiustama ELi varajase hoiatamise süsteeme; kutsub ELi üles jätkuvalt toetama ebakindlas olukorras riike, et tegeleda ebakindla olukorra algpõhjustega ning luua toimivad ja oma tegevuse eest vastutavad asutused, mis suudavad osutada põhiteenuseid ja toetada vaesuse vähendamist; rõhutab vajadust töötada välja ELi ebakindlate riikide strateegia, millega ELi süsteemi integreeritaks OECD arenguabi komitee ebakindlate riikide põhimõtted ja eesmärgid seoses uue kokkuleppega tegevuse kohta ebakindlates riikides, mis lepiti kokku 2011. aasta detsembris Busanis;
8. tunneb heameelt ühisteatistes väljendatud kohustuse üle järgida pikaajalist strateegiat, sest rahu ja julgeolekut saab edendada ainult pikaajaliste pingutuste ja säästva arenguga; nõuab ELi poliitikavaldkondade pika- ja lühiajaliste eesmärkide paremat koordineerimist, võttes nõuetekohaselt arvesse kohaliku tasandi sidusrühmade seisukohti;
9. rõhutab, et tulemuslikkuse eesmärgil peaks ELi terviklik lähenemisviis põhinema võimalikult suure osas ühisel analüüsil, hindamisel ja planeerimisel kogu ELi süsteemis, millega kaasneks selge ülesannete jaotus; juhib sellega seoses tähelepanu asjaolule, et ühine programmitöö on oluline sidususe saavutamise vahend välispoliitikas.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	21.1.2014
Lõpphääletuse tulemus	+: 23 -: 1 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Thijs Berman, Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Véronique De Keyser, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Mikael Gustafsson, Filip Kaczmarek, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Jean Roatta, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Keith Taylor, Ivo Vajgl, Iva Zanicchi
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Philippe Boulland, Emer Costello, Enrique Guerrero Salom, Cristian Dan Preda